

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6142/2025
16.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Предраг Филиповић, адвокат из ... и Иван Годоровић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београд пут“ са седиштем у Београду, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5714/24 од 27.11.2024. године, у седници већа одржаној 16.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5714/24 од 27.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5714/24 од 27.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5714/24 од 27.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 906/17 од 25.03.2024. године у ставу првом, другом и трећем изреке, којима је дозвољено преиначење тужбе из поднеска тужиље од 05.10.2023. године, делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати: за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 985.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 550.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 450.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 25.03.2024. године, па до исплате и одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати: за претрпљене душевне болове због умањења животне активности преко досуђеног износа од 985.000,00 динара до траженог од 1.250.000,00 динара, а за износ од 265.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености преко досуђеног износа од 200.000,00 динара до траженог од 300.000,00 динара, а за износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења. па до исплате. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу четвртм и

петом изреке, којима је одлучено о тужбеном захтеву за накнаду материјалне штете и трошковима поступка, и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући пресуду у усвајајућем делу изреке, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете је делимично основан јер је тужени, као јавно предузеће коме је у спорном периоду поверено вршење комуналне делатности - одржавање, санација и адаптација улица и путева на подручју градских општина, био дужан да обезбеди одржавање и санацију Булевара краља Александра, односно оштећеног тротоара на коме се тужилца повредила када јој је нога упала у рупу на тротоару, што је изазвало пад услед ког је повредила десну руку и десно колено.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП. Побижана одлука заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права на утврђено чињенично стање у конкретном предмету, при чему се ради о парници ради накнаде штете у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Наводи ревизије који се односе на утврђено чињенично стање не могу се узети у разматрање, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба ради накнаде штете поднета је 30.12.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 2.185.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић